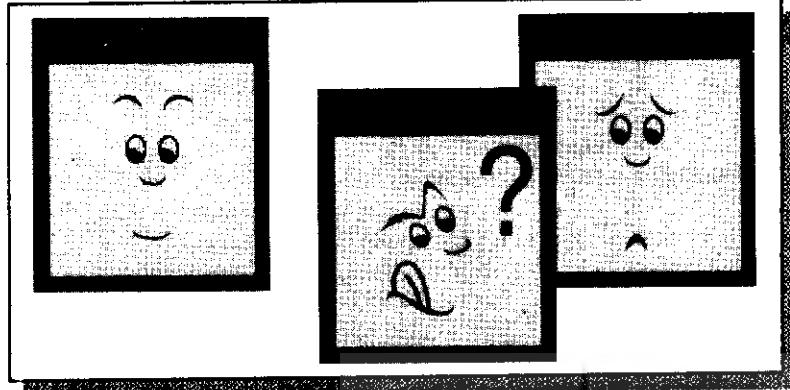

«لری کینگ» وطنی و طرح ساماندهی اقتصاد!

نوشته دکتر محمود پورشیرازی

چند شب پیش وقتی که تصادف به تماشای برنامه «شبکه اول» تلویزیون نشستم - دیدم آقای محسن طلایی با آقایان دکتر نوربخش و نجفی - رؤسای بانک مرکزی و سازمان برنامه و بودجه، هر دو از گروه کارگزاران - درباره طرح ساماندهی اقتصاد مصاحبه و گفتگو می‌کند. حرکات دستها و سرعت صحبتکردن و نحوه گفتگوی این مصاحبه‌گر توجهم را جلب کرد و سبب شد مدتی به گفتگوها گوش فراهم و بعد هم این سطور را قلمی کنم.

آقای محسن طلایی در وسط دو مصاحبه شونده جلوس کرده بود و در میمین ایشان آقای نجفی و در میسار ایشان آقای نوربخش نشسته بودند. ایشان برخلاف سایر مصاحبه‌کنندگان صدا و سیما (و همچنین مصاحبه‌کنندگان مطبوعات کشورمان) حالت فردی را نداشت که از چند «فار» پایین‌تر با «آقایانی» در چند «فاز» بالاتر گفتگو و مصاحبه کند و مثلًا بپرسد: «لطفاً نظر حضر تعالی درباره این موضوع چیست؟» و یا «ایا جناب تعالی هم همین نظر را داردید؟»

این نوع مصاحبه و گفتگو رابطه «ارباب و رعیتی» را تداعی می‌کند. خبرنگار در نقش رعیت ظاهر می‌شود و حد و حدود خود را خوب می‌داند، دقیقاً آگاه است و در طول تاریخ از پدر و اجداد خود آموخته است که چه سوالاتی را مطرح کند. کدام سوالها ب وی مربوط است و کجا او پای خود را از دایره نزاكت و ادب بیرون نهاده است - و عاقب این کار را نیز می‌داند!

این که خبرنگار، روزنامه نویس و یا مصاحبه‌گر خود را در سطح مصاحبه‌شوندگانش احساس کند و از آنان مطالبی را بپرسد که «بوی» برسی و «تفتیش» را بدهد و این که خبرنگار در مورد موضوع مورد بحث و مصاحبه بیشتر از مصاحبه‌شونده آگاهی و اشراف داشته باشد، مربوط به مراحل تکامل بعدی جوامع بشری است که در آن نیروهای مولده سبب شده تا مرحله

مدیریت قائم الله

خیابان شریعتی - سراه طالقانی - خیابان خراپه نصر طوسی
تلفن: ۰۳۱-۰۷۷-۰۷۷-۰۷۷-۰۷۷-۰۷۷-۰۷۷

تلفن دفتر: ۰۷۷-۰۷۷-۰۷۷-۰۷۷ فاکس: ۰۷۷-۰۷۷-۰۷۷-۰۷۷
تلفن کارخانه: ۰۷۷-۰۷۷-۰۷۷-۰۷۷

فقط سلط خود را به موضوع مورد بحث نشان دهد، بلکه از مصاحبه‌شوندگان خود نیز برای شرکت در بحث و گفتگو دعوت کند. مصاحبه‌شوندۀ نظرش را در مورد یک موضوع بگوید و کمک به روش‌شدن مسأله بکند.

با وجود این که آقای محسن طلایی سعی داشت القاء کند که همانند مصاحبه‌گر معروف امریکایی مرحله «ارباب و رعیتی» را پشت سر نهاده و به طور مستقل مصاحبه می‌کند، اما تفاوت‌های ذیل بین کار او و کار آن مصاحبه‌گر کاملاً مشهود بود.

۱- آقای لری کینگ یک روزنامه نگار و مصاحبه‌گر مستقل است که شغل وی خبرنگاری، مصاحبه‌گری و احياناً دبیری بخش سیاسی سی‌ان‌ان است، نه مثل آقای طلایی که خود از مقامات مسؤول، و از دوستان و نزدیکان مصاحبه‌شوندگان است (و لابد کارگزاری است از گروه کارگزاران!).

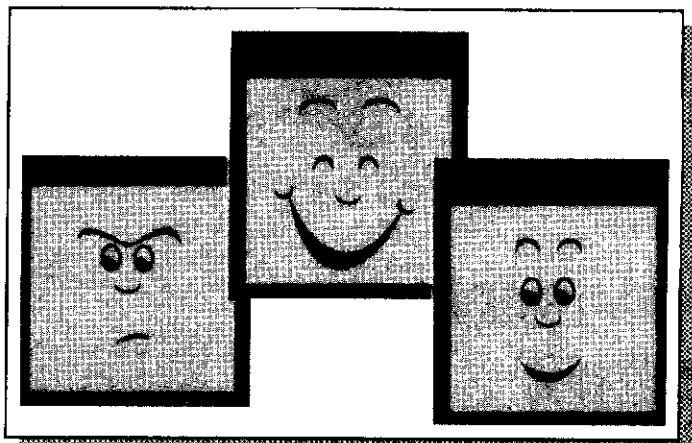
۲- آقای لری کینگ وقتی مسائل بحث‌انگیز را مطرح می‌کند، از نظریات افراد مختلف بهره می‌گیرد. مثلاً وقتی یک مسؤول که از حزب دمکرات است از «دیده» و اقدام خود دفاع می‌کند، آن‌گاه لری کینگ نظر یک نماینده وارد و مطلع حزب جمهوریخواه را که مخالف این نظر و اقدام است، جویا می‌شود. و یا در موضوعی نظرات متفاوت را از کارشناسان مربوطه از اقصی نقاط امریکا جمع می‌کند و در اختیار بینندگان خود قرار می‌دهد.

در میزگرد آقای طلایی، آقایان نوربخش و نجفی هر دو از یک جناح هستند و در مورد طرح ساماندهی نیز با یکدیگر اختلافی ندارند. در عمل نیز هر یک از آنان نظر دیگری را تائید می‌کرد!

اگر آقای طلایی واقعاً می‌خواست همچون آقای «لری کینگ» مناظره‌اش جدی و واقع‌بینانه باشد باید همراه با آقایان نوربخش و نجفی جند نفر از مخالفین طرح ساماندهی را دعوت می‌کرد تا آنان به جای این که نظریات خود را در رادیویی بسی‌بی سی مطرح کنند در سیمای جمهوری اسلامی برای مردم خودمن طرح می‌کردندا.

۳- بحث را به سطح بالادردن و بیننده را با الفاظ و معانی و تدبیر جدید و یا اصطلاحات یک علم آشنا کردن، جز وظایف شایسته مصاحبه‌گر و روزنامه‌نگار است، اما جملاتی را پیچیده ادا کردن و مطالب را با سرعت به نحوی ارائه دادن که بیننده از آن سر درنشاند، هر نیست. نظریه این

گرفتن «بیوانس»
 (خرید نسیه) و
 «فایرانس» (خرید
 اعتباری) است؟
 وقتی رئیس
 بانک مرکزی با
 لهجه شیرین
 اصفهانی خود
 مستلزم الوحدة
 می‌شود و داد
 سخن می‌راند که
 می‌توان با «بیع
 مقابل» مبالغه
 کلانی سرمایه‌های خارجی را جذب کرد، این آقای

مبالغه‌گر باهوش نمی‌پرسد که وقتی در طول پانزده سال گذشته با تمام کوششها نتوانسته‌ایم حتی یک قرارداد «بیع مقابل» منعقد کنیم (غیر از پیردازیم به بررسی مبالغ خارجی که می‌تواند تولید ناخالص داخلی را افزایش دهد)، چند قرارداد نفتی که آن هم جایش فرق می‌کند، چگونه می‌توانیم بدون مشکلات و به سادگی سرمایه‌های خارجی را به صورت «بای بک» جذب کنیم؟!

مگر سرمایه‌ها پشت مرزهای کشور صرف کشیده‌اند که فقط لازم باشد ما به آنها اجازه ورود دهیم و به صاحبانشان بگوییم، هر یک در چه رشتۀ از صنایع و به چه میزان مشارکت کنند؟! مصاحبه‌گری که دوران «ارباب و رعیتی» را پشت سر گذاشته و سعی دارد مستقل عمل کند، در هنگام مصاحبه خود را جزء مقامات نمی‌داند و می‌کوشد که مقامات را با حقایق روپرور کند و کارنامه اعمالشان را نشانشان دهد، و نه این که زمینه را برای طرح وعده‌های جدیدی فراهم سازد!

جمله (نقل به مضمون): «حالا که ما در باره منابع داخلی تامین مالی برای سرمایه‌گذاری‌های ضروری بحث کردیم باید پیردازیم به بررسی مبالغ خارجی که می‌تواند تولید ناخالص داخلی را افزایش دهد».

حتی اگر یکی از شرکت‌کنندگان در مصاحبه چنین جمله‌ای را بیان می‌کرد، وظیفه مصاحبه‌گر بود که برای تماشگرانی که عموماً اطلاعات زیادی راجع به «منابع تامین مالی» داخلی و خارجی ندارند و یا نمی‌دانند «تولید ناخالص داخلی» چه معنی دارد، این اصطلاحات را شرح می‌داد و بعد باتوجه به مبالغ هنگفتی که دولت ایران از خارج وام گرفته است، از رئیس بانک مرکزی یا رئیس سازمان برنامه و بودجه استفسار می‌کرد که منظور از «منابع تامین مالی خارجی» چیست؟

- آیا منظور جلب و جذب سرمایه‌های خارجیان برای سرمایه‌گذاری در کشور در شرایط کنونی است؟

- آیا منظور جلب و جذب سرمایه‌های ایرانیان مقیمه خارج برای سرمایه‌گذاری در کشور است؟

- آیا منظور گرفتن وام با «شرایط خاص» از بانک جهانی است؟

- آیا منظور وام گرفتن از شرکتها یا کشورهای خارجی است؟

- و یا مقصد از جلب سرمایه‌های خارجیان،

دفتر خدمات سافرت هوانی و چهارکاره
 Travel & Tourism Agency

TABAN

نیابتیه فروشن بليط هواپيماش جمهوری اسلامی ايران و کليه خطوط بين المللي و داخلی فقط با يك تلفن بليط درب مللي و محل کار شماها سرويس رايگان تحويل سرافه هر چند نور سوريه با محور رسنی از سازمان حج و زارت (زمین و هوایی) برگزاری نور سوريه با تمام نقاط دنيا بليط و نور گيش همه روزه تور ميلند همه روزه اخذ و برای جي، شارجه لند و برازيل و مملوکه های مملوکه های المانع (شوروي سابق) اخذ و برای ايران برای همراهان خارجي شما

نشانی: تهران، خیابان جمهوری اسلامی، بین چهارراه پیروز و جمال‌آده، شماره ۵۷۰، صندوق پستی ۱۱۳۶۵/۸۴۲۳۷ تلفن و فاكس: ۹۳۱۶۱۲ - ۹۳۱۱۵۱ - ۶۴۳۶۲۴۱ - ۶۴۳۶۲۲۵ - ۴۰۰۶۶۲۲۴۱ عنوان تلگراف: ۳۶۷ تهران (موبایل: ۰۹۱۱۲۱۵۵۷۴)